

چگونه در نگرش دینی مال دنیا موجب آرامش می شود

با اینکه ما ایرانی ها در زندگی خود مدام شعار بی توجهی به مال دنیا را می دهیم، اما در واقع کمتر به فلسفه نعمت های دنیوی که خدا به ما داده توجه داریم.

خبرگزاری مهر- با اینکه ما ایرانی ها در زندگی خود مدام شعار بی توجهی به مال دنیا را می دهیم، اما در واقع کمتر به فلسفه نعمت های دنیوی که خدا به ما داده توجه داریم.

دنیای امروز پر از اندیشه های انحرافی و نحله های فکری منحط برای رسیدن به آرامش است، اما باید دانست فقط دین است که نسخه ای را تجویز می کند که انسان می تواند از طریق عمل به آن از ناملایمات زندگی دنیا رهایی یابد. اگر انسان این معرفت و بینش را پیدا کند که نعمت هایی که در اختیار دارد از آن او نیست. بلکه امانتی است که خداوند به او عطا کرده هرگز در صورت از دست دادن آنها ناراحت نمی شود.

انسان باید باور کند که آنچه در این دنیا است از آن خدا است و به امانت در اختیار او گذاشته شده تا از آنها استفاده کند. هر زمان هم که حکمت خدا اقتضا کرد آن را پس می گیرد، بنابراین درک این مطلب که نعمت های دنیایی از آن خدا است، موجب راحتی انسان می شود بدیهی است که فرد ملحد و کسی که خدا را قبول ندارد، نمی تواند این اعتقاد را داشته باشد. این باور و اعتقاد تنها در سایه دین تحقق پیدا می کند و انسان باید خداشناس باشد تا بتواند از این دارو که همانا معرفت و ایمان است استفاده نماید.

نکته دیگر این است که نعمت های خدا بیهوده و عبث در اختیار ما قرار داده نشده است. خداوند برای آزمایش بندگان خود نعمت هایی را در اختیار آنان قرار داده است تا اولاً ببیند آیا قدر این نعمت الهی را می دانند، ثانیاً آیا در صورت باز پس گرفتن آنها صبر پیشه می سازند یا بی تابي می کنند.

دین به ما می آموزد که اگر صبر کردید و شکر نعمت الهی را به جا آوردید، سعادت ابدی خواهید داشت؛ چرا که انسان با این کار موجبات کمال معنوی خود را فراهم می سازد. کسی که این معرفت را داشته باشد از همه حوادث عالم استقبال می کند؛ زیرا می داند آنها وسایل رشد و تکامل ابدی او خواهند بود.

امام صادق(ع) به عبد الله بن جندب می فرمایند: آن گاه که برایت مشکلی پیش می آید خودت را وادار به صبر کردن کن. انسان خواه ناخواه در زندگی خود مشکلاتی دارد؛ مثلاً یکی از جان سوزترین مشکلات داغ فرزند است که انسان را بسیار متأثر می سازد همچنین از دست دادن مال و ثروت نیز برای انسان بسیار گران تمام می شود زیرا اگر دلبستگی انسان به مال و فرزند بیش از سایر چیزها است.

انسان باید در برابر ناملایمات و بلاها صبر پیشه کند. البته ممکن است افرادی هم که اعتقادی به خدا ندارند توصیه به صبر نمایند اما تفاوتی که بین آنها و آموزه های دینی وجود دارد این است که سخن آنها از روی بیچارگی و درماندگی است درحالی که دین صبر را شیرین می کند یعنی کاری می کند که انسان به راحتی آنرا تحمل نماید. از دست دادن مال و فرزند در صورتی که موجب ناراحتی انسان می گردد که انسان آنها را از آن خود بداند اما اگر آنها را عاریه و امانتی از جانب خدا بدانند هیچ گاه از فقدان آنها نا شکیا نمی شود.

چنین نگرشهایی تنها در سایه اعتقاد به خدا و پذیرش دین به وجود می آید. دین گوهر گرانبهائی است که اگر آن را نداشته باشیم از این معارف و آسایش و آرامش روحی برخوردار نخواهیم شد.